

Віталій ДУБІНІН,

orcid.org/0000-0002-2692-7491

аспірант кафедри режисури та хореографії

Львівського національного університету імені Івана Франка

(Львів, Україна) nezertim@gmail.com

АСПЕКТ СТРУКТУРИЗАЦІЇ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ ЛЕКСИКИ ВУЛИЧНОГО СТИЛЮ ТАНЦЮ ЛОКІНГ

Дана стаття має на меті розглянути і проаналізувати інформаційні джерела стосовно походження та основ виконання танцювальної лексики вуличного стилю танцю локінг, а також сформувати відповідний понятійно-категоріальний апарат та структуру цього стилю. Для досягнення поставленої цілі у статті здебільшого використовуються загально наукові і теоретичні методи. Метод аналізу використаний для розгляду різноманітних інформаційних джерел і виділення з них необхідної фактологічної бази. Метод синтезу, як другий основний, був використаний для уточнення понятійно-категоріального апарату та створення структури для вуличного стилю танцю локінг. Методи індукції та дедукції були використані для виявлення закономірностей у танцювальній лексиці даного стилю, а також – для аргументації пропонованої структури. Додатково був використаний метод моделювання задля розроблення відкритої для подальшого поглиблення структури стилю.

Дана робота пропонує базову «скелетну» структуру танцювальної лексики вуличного стилю танцю локінг. Так як у вітчизняному освітньо-науковому просторі відсутня чітка система і методика цього стилю, то пропонується структура може стати «першою сходинкою» для стимуляції проведення подальших досліджень стилю локінг. Також, ця робота є однією з перших, яка досліджує локінг в Україні. Особливо в період все більшої популяризації вуличних стилів танцю, а також набуття ними статусу професійних танцювальних напрямків.

Запропонована у статті структура вуличного стилю танцю локінг складається з трьох груп рухів: умовно-прості, складні комплексні та акробатичні. До кожної групи наведено пояснення та аргументація. Також виділені окремі характерні для локінгу поняття, як то «лок» і «грув», з чіткими поясненнями до них. Для подальшого розширення поданої структури пропонується поглиблювати кожен групу рухів окремо та у зв'язку із іншими групами, як то розподіл умовно простих рухів за поясом кінцівок, який включений у виконання руху. Також, подані характеристики кожної групи, які, разом з тим, виступають аргументацією для загальної структури.

Ключові слова: хореографія, локінг, вуличний танець, структура, методика.

Vitalii DUBININ,

orcid.org/0000-0002-2692-7491

Postgraduate Student at the Department of Directing and Choreography

Lviv Ivan Franko National University

(Lviv, Ukraine) nezertim@gmail.com

ASPECT OF STRUCTURING DANCE VOCABULARY OF STREET DANCE STYLE LOCKING

The purpose of this article is to consider and analyze information sources regarding the origin and basics of performing the dance vocabulary of the street dance style locking, as well as to form the appropriate conceptual and categorical apparatus and structure of this style. To achieve the goal, the article mostly uses general scientific and theoretical methods. The method of analysis is used to consider various information sources and to select from them the necessary factual basis. The synthesis method, as the second main one, was used to clarify the conceptual and categorical apparatus and create structure for the street dance style locking. Induction and deduction methods were used to identify regularities in the dance vocabulary of this style, as well as to argue the proposed structure. In addition, a modeling method was used to develop a style structure open for further deepening.

This work offers the basic «skeletal» structure of the dance vocabulary of the street dance style locking. Since there is no clear system and methodology of this style in the domestic educational and scientific space, the proposed structure can become the «first step» for stimulating further research into the locking dance. Also, this work is one of the first to investigate locking in Ukraine. Especially in the period of increasing popularization of street dance styles, as well as their acquisition of the status of professional dance directions.

The structure of the street dance style locking proposed in the article consists of three groups of movements: conventionally simple, complex and acrobatic. An explanation and reasoning is provided for each group. Also, certain concepts specific to locking, such as «lock» and «groove», are highlighted with clear explanations for them. To further expand the presented structure, it is suggested to deepen each group of movements separately and in connection with

other groups, such as the distribution of conventionally simple movements by the limb belt, which is included in the execution of the movement. Also, the characteristics of each group are presented, which, at the same time, act as an argument for the general structure.

Key words: *choreography, locking, street dance, structure, technique.*

Постановка проблеми. Сучасне хореографічне мистецтво, має широке застосування в культурно-мистецькому житті України. Сучасний танець все більше застосовується в найрізноманітніших мистецьких заходах і проектах, все більше молоді захоплюються його вивченням. Знання стилів і напрямків дає краще визначитись у шляхах вирішення тих, чи інших цілей, які ставлять перед собою митці. Не зважаючи на свою різноманітність всі вони мають право на існування, подальший розвиток (Плахотнюк, 2007: 35). Локінг – один із відомих у світі вуличних стилів танцю, історія якого почалася раніше за хіп-хоп. Своім «корінням» локінг так само сягає Америки, зокрема, культури американців африканського походження. В Україні цей стиль, наразі, є мало-відомим і тому не є таким же популярним, як хіп-хоп. Тим не менш, спільнота українських локерів поступово збільшується, а сам танцювальний стиль набуває популярності.

Зараз, фактично, відбувається становлення локінгу в Україні, набуття ним статусу популярного вуличного стилю танцю. Якраз саме цей етап є найсприятливішим для того, аби закласти якісний фундамент для професійного вивчення і освоєння цього стилю. Разом з цим, є можливість уникнути великої кількості проблем і помилок, які б могли виникнути при стрімкій популяризації цього танцю та, відповідно, різкому підвищенню попиту на його вивчення.

Щодо теоретичної і практичної інформації, методичних рекомендацій й наукових досліджень, які стосуються локінгу – ситуація подібна до такої, яка склалася з більшістю інших вуличних стилів танцю, що представлені в Україні. Мається на увазі недостатня кількість методичних матеріалів, які б фокусувалися на теоретично-практичній базі стилю, системі викладання і вивчення його танцювальної лексики. Тому є необхідним аналізувати аспекти цього стилю, синтезувати їх у структуру, розробляти методичні матеріали та впроваджувати у освітню систему.

Аналіз досліджень. У своїх публікаціях вітчизняні автори Ю. Басич (Дніпро, 2014), О. Кривонос (Суми, 2020), Р. Громцев (Полтава, 2019), Т. Волох (Дрогобич, 2018), С. Банько (Івано-Франківськ, 2022), О. Плахотнюк (Полтава, 2017; Харків, 2007) та інші згадують або розглядають різні вуличні стилі танцю. Здебільшого увага приділяється саме

хіп-хопу, як найпопулярнішому вуличному стилю танцю. В окремих працях побіжно наведені історичні аспекти локінгу. Повноцінних досліджень і статей стосовно локінгу в Україні майже немає.

Мета статті – розгляд і аналіз інформаційних джерел стосовно походження та основ виконання танцювальної лексики вуличного стилю танцю локінг, а також формування відповідного понятійно-категоріального апарату та структури цього стилю.

Виклад основного матеріалу. Мистецтвознавець О. Плахотнюк аналізуючи проблематику формування в Україні постійно-категоріального апарату хореографічного мистецтва, як мистецтвознавчої науки в галузі культури і мистецтва, зазначає: «... варто виділяти основні напрямки в дослідженні хореографічного мистецтва як галузі науки, що вивчає його у комплексі видових, жанрових та стильових проявів, закономірностей хореографічно-мистецької творчості, її спорідненість з іншими видами і жанрами мистецтва, а також гуманітарними науками: культурологією, філософією, психологією, антропологією. Слід піднімати питання міждисциплінарних аспектів в хореографії. Всі ці розвідки дозволять вибудувати наукові вертикалі горизонталі хореографічного мистецтва як окремої мистецтвознавчої науки» (Плахотнюк, 2017: 32).

Перш ніж перейти до аспекту структуризації стилю танцю як локінг, необхідно дати йому чітке визначення. Локінг – це фанковий вуличний стиль танцю. Фанковим його іменують через спорідненість з музичним жанром фанк, в епоху популярності якого він був створений. Цей стиль характеризується як «... танець, що ґрунтувався на імпровізації, енергійному і яскравому образі танцівників, на використанні трюків, силових елементів, активних рухів руками і, звичайно, ритмічних зупинках – “лок”» (Бігус, 2016: 151). Додамо до цієї характеристики ще таку тезу: танцювальні рухи локінгу є швидкими, різкими та виваженими, так як послідовності цих рухів розмежовуються чіткими фіксаціями поз, паузами у танці. Ці самі фіксації, зупинки, як було вказано раніше, і є «локом». Детальніше про це йтиметься далі.

Історія створення локінгу достойна окремого розгляду і аналізу, через її живість і не типовість. Тут же буде наведений її короткий огляд. Локінг був створений однією людиною, яка не була професійним танцівником Дональдом Кемпбелом.

В колах вуличних танцівників він був більш відомий як Дон Кемпбел, або ж Кемпбеллок (About Don «Campbellock», n.d.). Сам же стиль, який знаємо як локінг, виник випадково, коли Дон намагався відтворити локальний танцювальний рух, повторюючи його за трьома знайомими йому танцівниками. Не спроможний відтворити цей рух правильно, Кемпбел завмирав посеред його виконання. Ці завмирання, паузи були оцінені, хоч і не одразу. Один з них, на ім'я Сем Вільямс, сказав Дону таку фразу: «Роби цей “лок” Кемпел, роби цей “лок”!» (Aldvave, 2002). Вважається, що саме завдяки цій влучній фразі стиль отримав свою назву: спочатку «Кемпбеллокінг» і в подальшому вона скоротилася до відомої зараз – «локінг».

Інший цікавий момент, це який саме рух тоді намагався відтворити Дон. В одному джерелі вказується, що це був рух «The Robot Shuffle» (What is The Campbellock, n.d.). В іншому – рух «The Football» (Guzman-Sanchez, 2012: 34). Третє ж джерело посилається на рух «Funky Chicken» (Бігус, 2016: 151). Проте, важливим є не тільки те, який саме це був танцювальний рух, а й той факт, що з цього почалася історія локінгу.

Останній момент, який важливо зазначити перед розглядом пропонованої структури, це ставлення Дона Кемпбела до локінгу. По-перше, Дон ніколи не ставився до локінгу, як до спеціально створеного стилю танцю. Скоріше, це була його особиста реакція на популярну тоді фанкову музику, його особистий вияв креативності (The «Campbellock», n.d.). У своїх інтерв'ю Дональд завжди зазначав, що коли він навчав когось танцювати локінг, то ніколи не розбирав танець на окремі кроки та рухи. Навіть після того, як його танець набув популярності серед інших, Дон казав: «Навіть зараз на своїх майстер класах я не рахую (музику) і не розбиваю танець на рухи. На моїх класах це свобода руху разом з ритмом» (Aldvave, 2002).

Далі перейдемо до пропонованої структури вуличного стилю танцю локінг. Вона базується на сучасній ітерації цього стилю, яка включає в себе танцювальні рухи, що були створені Доном Кемпбелом та іншими «піонерами» локінгу. Тому розглядаючи рух, буде важливо вказати, хто вважається його творцем.

Аналізуючи танцювальну лексику локінгу можна виявити декілька закономірностей, що об'єднують різні рухи. Так, за основу береться музичний розмір фанку – 4/4. Перша ознака для розподілу рухів на групи є те, що частина танцювальних рухів займає до половини одного такту, інша ж частина від половини до повного такту (і

більше). Друга ознака, це кількість активно задіяних у русі поясів кінцівок – один або обидва (верхній та нижній пояси). Деякі рухи будуть винесені в окрему групу, так як вони потребують спеціальних навичок для їх безпечного виконання. І на останок окремо від танцювальних рухів буде виділена основна особливість локінгу – власне «лок», чіткі завмирання і паузи у танці. Також зазначимо, що деякі рухи виходять за рамки вказаних закономірностей, і тому будуть виділені як «виключення з правил».

Перш ніж перейти до огляду груп танцювальних рухів локінгу, виділимо ще один важливий аспект цього стилю – його грув. Загалом, грув (з англ. *groove*) – це внутрішнє відчуття і відображення музики тілом танцівника. Простий приклад для розуміння цього поняття: коли людина слухає музику в навушниках та їй це подобається, вона починає відбивати ритм або ж мелодію пальцями, головою і т. п. Тобто, «пропускає» музику через тіло і відображає її своїми рухами. Для локінгу характерний грув на верх (з англ. *up groove*). Тобто, на сильну долю в музиці акцент робиться на розгинанні колін (на «і» коліна злегка згинаються, на «один» – розгинаються) і відведені тулуба назад, або знизу на верх. У хіп-хопі, для прикладу, грув навпаки спрямований до низу, акцентується згин колін і опускання тулуба вперед, назад або вбоки. Специфіка груву у локінгу дуже добре ілюструється у відео танцівника Джоя «Джем» Мендела «How to GROOVE in Locking» (JoeTheJAM, 2021). Зрозумівши, який грув у локінгу, переходимо до огляду груп танцювальних рухів.

Перша група рухів – умовно прості рухи. Їх характеристика така: рух виконується одним поясом кінцівок тіла людини і займає до половини музичного такту. При цьому, «умовно» простими ці рухи є через деяку складність у їх освоєнні, так як вони хоч і не потребують координування обох поясів кінцівок, проте виконуються дуже швидко і є не звичними для тіла людини. Для кращого розуміння цієї характеристики наведемо декілька прикладів таких рухів.

Поінт або анкл сем поінт (з англ. *point, Uncle Sam point*) – це умовно простий рух, який виконується лише руками і є доволі простим на відміну від інших рухів. Його базова форма виконується таким чином:

- вихідне положення – робоча рука опущена уздовж тулуба;
- далі кисть піднімається до плечового суглобу, пальці зібрані разом (майже як в кулак) і повернуті до плеча;

- зберігаючи кисть біля плечового суглобу, відводимо лікоть робочої руки вбік (до рівня плечового суглобу);

- переводимо кисть вбік через низ по півколу і в кінцевій точці вказуємо на щось вказівним або великим пальцем (при чому відкритий палець має бути трохи нижче рівня зап'ястного суглобу, так, аби здавалося, що вказування виконується трохи зверху вниз).

Ця базова форма займає, як правило, одну сильну долю такту, тобто «один». На наступну слабку долю або до кінця такту утримується пауза (лок). Проте, довжина паузи не є принциповою і визначається танцівником за власним бажанням. Основний момент, якого треба дотриматись, це те, що рух виконується швидко і різко. Отож, єдина складність поінту – необхідність чітко почати рух і так само його закінчити, максимально зменшивши вплив інерції.

Наступний рух – пейс або пейсінг (з англ. *pace, pacing*) – умовно простий рух, виконується лише верхнім поясом кінцівок, тобто руками. Повний рух виконується на 1/4 такту (тобто «один-і»). Хоча на початку історії локінгу, пейс не був окремим танцювальним рухом, так як це було звичайне клацання пальцями яке робив Дон у своїй манері. Наразі більшістю локерів (танцівників локінгу) він виділяється як окремий рух. Отож, базове вихідне положення таке ж саме як і в поінті – рука опущена уздовж тулуба, пальці зібрані в кулак. Важливий момент, кисть має бути зібрана і дещо напружена, аби зберігати форму, в той же час зап'ястний суглоб «вільний», тобто рух в ньому відбувається по інерції. Цей принцип дещо схожий на такий, який використовується в обушці або кістені. Ця зброя складається з рукоятки, ударної частини, ланцюга або ремінця, що їх з'єднує. Таким чином, ударна частина буде рухатися по інерції відносно рукоятки. Те ж саме відбувається з рукою при виконанні пейсу. Тож передпліччя і кисть є зібраними, а зап'ястний суглоб між ними є їх вільним з'єднанням. Зберігаючи цю концепцію пейсінг виконується наступним чином:

- з вихідного положення рука згинається в лікті, кистю до плечового суглобу; далі, плече відводиться в бік, а рука різко, але не до кінця, розгинається в лікті і одразу ж повертається назад (таким чином створюється ударний рух при якому кисть буде рухатися по інерції за передпліччям);

- після «удару» рука повертається у вихідне положення тим же шляхом (тобто, рух руки буде нагадувати букву «Т» у фронтальній площині тіла).

При чому, перша частина руху, до удару кистю, виконується на «один» (тобто сильну долю).

Друга частина руху, після удару, повернення у вихідне положення виконується на «і» (тобто слабку долю). Таким чином, рух виконується дуже швидко і без правильного використання інерції неможливо зробити його якісно та відповідно до манери локінгу.

Останній рух, який буде розглянуто тут в якості прикладу умовно простих рухів – це врістрол (з англ. *wristroll*). Цей рух виконується лише руками і займає половину музичного такту (тобто «один-і-два-і»). Вихідне положення таке ж саме як і у руху пейс. Додатково, у врістролі використовується такий же принцип як і у пейсу – тобто, кисть зібрана в кулак, зап'ястний суглоб «вільний». Отже, танцювальний рух виконується за такою послідовністю:

- з вихідного положення робоча рука згинається у лікті, кисть за інерцією підводиться до плечового суглобу;

- лікоть робочої руки відводиться вбік, одночасно з цим кисть виконує проворот біля вуха описуючи коло;

- далі, кисть виконує проворот у зворотному напрямку, під кінець якого лікоть приводиться до тулуба;

- закінчується рух розгинанням ліктію та опусканням кисті у вихідне положення.

Перша половина руху (вверх), як правило, виконується на одну сильну долю (тобто «один»); друга частина руху (вниз) виконується на одну слабку та сильну долю (тобто «і-два»). Остання слабка доля такту в цьому русі – це пауза. Інший же варіант, більш швидкий, коли весь рух виконується на четверту частину такту («один-і»), і тоді сильна доля – рух руки вверх, слабка доля – вниз.

Прикладом «виключення із правил» для групи умовно простих рухів є рух тайм\сікс степс (з англ. *time step, six step*). Фактично, він є послідовністю елементарних рухів (а точніше кроків і «тепів»), яка виконується протягом шести рахунків, або ж – півтора такти. Також існують варіації цього руху, які виконуються на цілий такт, чотири рахунки. Особливістю ж є те, що низ (ноги) працює окремо від верху (руки, тулуб). Таким чином, можна комбінувати умовно прості рухи верхнього поясу кінцівок з цим рухом і отримувати комплексні комбінації. Зазначимо, що таке комбінування потребує деяких навичок у координуванні тіла.

Друга група танцювальних рухів – складні комплексні рухи. До цієї групи відносяться усі рухи локінгу, які виконуються двома поясами кінцівок тіла людини і займають від половини до повного музичного такту. Комплексними ці рухи є тому, що деяка їх частина включає в себе умовно прості

рухи як складові елементи. В наведених далі прикладах цей факт буде розглянуто більш детально.

Розглянемо рух скубот (з англ. *the scoobot*) – це складний комплексний танцювальний рух створений танцівником Джимі «Scooby Doo» Фостер. Базова форма цього руху включає в себе умовно простий рух врістрол. Рух займає цілий такт (тобто «один-і-два-і-три-і-чотири») і залучає обидва пояси кінцівок. Виконується він за такою схемою:

- на рахунок «один» з вихідного положення (стоїмо рівно, руки опущені уздовж тіла) виставляємо робочу ногу вбік (на п'ятку), злегка присідаючи на опорній, одночасно з цим, рукою відповідною опорній нозі виконуємо першу частину врістролу (тобто рух наверх), інша рука, яка відповідна робочій нозі, відкривається в бік так, аби стати паралельно з робочою ногою (кисть зібрана в кулак);

- на рахунок «два-і» підставляємо робочу ногу під себе, одночасно виставляючи опорну в бік (змінюємо ногу, на якій тримаємо вагу), руки ж схрещуються передпліччями на рівні перед тазом (рука якою виконували врістрол, відповідно, закінчує його);

- на рахунок «три-і» підставляємо відкриту ногу у вихідне положення і вирівнюємо коліна, одночасно обома руками робимо першу частину врістролу;

- на рахунок «чотири-і» виконуємо другу частину врістролу, закінчуючи його за спиною ударом долонь (плесканням).

Інший рух з цієї групи – скубиду (з англ. *Scooby Doo*). Вважається, що цей рух так само створив Джимі «Scooby Doo» Фостер. Зазначимо, що рух скубиду включає в себе два окремих рухи: ап'н'лок (з англ. *Up And Lock*) та хоп степ (з англ. *Hop Step*). Далі ми наведемо базову форму цього руху:

- з вихідного положення (таке ж саме як і у руху скубот) на «один» піднімаємо обидві руки в положення ап (лікть відведені у боки на рівні плечових суглобів, плечі паралельні підлозі, передпліччя – перпендикулярні, кисті витягнуті догори).

- на «і» переводимо руки вниз таким чином, аби зап'ястні суглоби були біля стегон, кисті зібрані в кулаки долонями догори, лікті злегка притиснуті до тіла. Після цього, на «два» виконуємо лок, тобто різко розвертаємо кисті долонями донизу, розкриваючи лікті в боки, при цьому вага переноситься на одну ногу, а вільна нога ставиться на півпалець. Спина округлюється.

- на «три-і-чотири» виконуємо хоп степ: спочатку робимо низький кік правою ногою одночасно виводячи протилежну руку вперед; далі, перестрибаємо на праву ногу, підбираючи ліву

до рівня гомілки (тут вперед виводиться права рука, протилежна піднятій нозі); закінчуємо виставляючи ліву ногу трохи вперед (без ваги тіла), права рука підібрана до тіла кистю догори, ліва рука трохи за тілом.

Третя група рухів – акробатичні рухи. Ці рухи потребують не тільки опанування їх техніки виконання, а й деякої мінімальної фізичної підготовки. Наприклад, рух альфа (з англ. *Alpha*), творцем якого є Альфа Андерсон, потребує достатньої сили м'язів плеча (в більшій мірі трицепсів), так як саме ці м'язи будуть створювати основний поштовх, який є в цьому русі. З методикою цього руху можна ознайомитися завдяки відео Джоя «Джем» Мендела (JoeTheJAM, 2020).

Інший рух з цієї групи – кні дроп (з англ. *Knee Drop*), або ж падіння на коліна. Виходячи з назви руху, можна зробити припущення, що рух дійсно включає падіння на коліна. Проте, правильна форма виконання цього руху не потребує приземлення на коліна, так як контакт з підлогою відбувається або нижнім краєм стегнової кістки, або ж верхнім краєм великогомілкової кістки. Тобто, правильне виконання цього руху не використовує приземлення на «колінну чашечку», так як це положення є нестабільним і може призвести до серйозного травмування колінного суглобу. Для цього руху необхідна розвинута рухливість тазостегнових суглобів, а також м'язи стегон, зокрема чотириголові м'язи. Таким чином, рух складається з двох положень та перехідного руху між ними. У вихідному положенні танцівник стоїть по широкій другій позиції ніг, руки «вільні». У кінцевому положенні танцівник знаходиться на колінах, при цьому руки можна ставити на підлогу перед собою (додатково «підстраховуючи» себе) або тримати у якійсь позі. Сам перехід з одного положення в інше можна робити як за рахунок невеликого стрибка, так і без нього, за рахунок м'язів.

Висновок. Отже, пропонується структура вуличного стилю танцю локінг включає в себе три групи рухів: умовно-прості, складні комплексні та акробатичні. У подальшому для розширення пропонуваної структури необхідно поглиблювати структуру кожної групи рухів, як то розподіл умовно простих рухів за поясом кінцівок, який включений у виконання руху. Для кожної групи приведені характеристики, які також виступають аргументацією для поданої структури.

Окремо від груп рухів пропонується виділяти поняття «грув» та «лок», як фундаментальні складові цього танцювального стилю. Грув має бути присутній у кожному танцювальному русі, аби

зберігалися стилістичні особливості танцю, а саме виконання не було «механічним». Лок, в свою чергу, має використовуватись у поєднанні з будь-якими лексичними елементами локінгу, і, обов'язково, має бути присутнім у танці (як у імпровізації, так і у заздалегідь створених комбінаціях).

Також, зазначимо, що в кожній групі танцювальних рухів є «виключення з правил». Цей

аспект потребує додаткових дискусій у колі танцівників, аби прийти до єдиного рішення. Дана робота має на меті стимулювати та спрямувати подальші дослідження вуличного стилю танцю локінг, його лексичних і стилістичних особливостей. А також, дещо полегшити розробку єдиної методики вивчення, викладання та освоєння цього стилю, за рахунок запропонованої структури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Банько С. Вплив творчої постаті Майкла Джексона на хореографічне мистецтво сучасності : магістер. робота. Рукопис. Івано-Франківськ : ХДУ, 2022. 42 с.
2. Басич Ю. Сучасний танець та місце традиційної танцювальної символіки в українській хореографії. *Філософія і політологія в контексті сучасної культури*. Дніпро : ДНУ імені Олеса Гончара, 2014. № 7. С. 26–31.
3. Волох Т., Колесник С. Історія хіп-хоп культури та її еволюція. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [ред.-упоряд. В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря]. Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2018. Вип. 21. Том 2. С. 15–19. URL: http://www.apfn-journal.in.ua/archive/21_2018/part_2/5.pdf
4. Громцев Р. Особливості танцювального мистецтва у світі інформаційних технологій. *Філософські обрії : наук.-теорет. журн.* Київ – Полтава, 2019. Вип. 42. С. 212–215.
5. Кривонос О. Еволюція форм сучасної хореографії ХХІ століття : магістер. робота. Рукопис. СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2020. 71 с.
6. Плахотнюк О. Проблематика формування науково-понятійного апарату хореографічного мистецтва. Зб. матеріалів ІV Всеукр. наук.-практ. конф. «Художні практики та мистецька освіта у крос культурному просторі сучасності» (Полтава, 29–31 березня 2017). Полтава: Видавництво «Симон», 2017. С. 27–32.
7. Плахотнюк О. Стил і напрямки сучасного хореографічного мистецтва. *Вісник Міжнародного Слов'янського університету* : зб. наук. праць. Серія мистецтвознавство. Харків: 2007. Вип. № 1. Т. X. С. 32–36. URL: <https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/03/Plakhotniuk-O.-Styli-i-napriamky-suchasnoho-khoreografichnoho-mystetstva-1.pdf>
8. Сучасний танець. Основи теорії і практики : навч. посіб. / Бігус О. та ін. Київ : Видавництво Ліра-К, 2016. 264 с.
9. About Don «Campbellock» Campbell. 2023. URL: <https://campbellock.dance/about-don-campbellock-campbell/>
10. Aldvave C. Respect the architects: Don Campbell. *Elemental Magazine*. New-York : 2002. Vol. 4. Issue 47. Pp. 48–50. URL: https://s3.amazonaws.com/external_clips/2874449/DonCampbell.pdf?1538905030.
11. Guzman-Sanchez T. *Underground Dance Masters: Final History of a Forgotten Era*. 1st Edition. Westport : Praeger, 2012. 169 p.
12. JoeTheJAM. How to ALPHA (+ an Advanced Variation) | Locking Dance Tutorial. March, 30. 2020. URL: https://www.youtube.com/watch?v=DsjtWYuPsVtE&list=PLkHJTRwEXdIU9vpUCfHv0i7uH2_u5RCp2
13. JoeTheJAM. How to GROOVE in Locking | Locking Dance Tutorial. May, 12. 2021. URL: https://www.youtube.com/watch?v=fAK3o_fO6BU
14. The «Campbellock» A.K.A. «Locking». 2023. URL: <https://campbellock.dance/about-locking/the-campbellock-aka-locking/>
15. What is The Campbellock. 2023. URL: <https://campbellock.dance/about-locking/what-is-the-campbellock-aka-locking/>

REFERENCES

1. Banjko, S. (2022). *Vplyv tvorchoji postati Michael Jackson'a na khoreografichne mystectvo suchasnosti* [The influence of the creative figure of Michael Jackson on contemporary choreographic art]: *maghister. robota. Rukopys*. Ivano-Frankivsk : KhDU. 42 s. [in Ukrainian].
2. Basych, Ju. (2014). *Suchasnyj tanecj ta misce tradycijnoji tanejuvaljnoji symvoliky v ukrajinsjkij khoreografiji* [Modern dance and the place of traditional dance symbolism in Ukrainian choreography]. *Filosofija i politologhija v konteksti suchasnoji kuljuty*. Dnipro: DNU imeni Olesja Ghonchara. № 7. Pp. 26–31. [in Ukrainian].
3. Volokh, T. & Kolesnyk, S. (2018). Istorija khyp-khop kuljuty ta jiji evoljucija [History of hip-hop culture and its evolution]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho univertsytetu imeni Ivana Franka* / [red.-uporiad. V. Inytskyi, A. Dushnyi, I. Zymomria]. Drohobych : Vydavnychy dim «Helvetyka», 2018. Vyp. 21. Tom 2. Pp. 15–19. URL: http://www.apfn-journal.in.ua/archive/21_2018/part_2/5.pdf [in Ukrainian].
4. Ghromcev, R. (2019). *Osoblyvosti tanejuvaljnogho mystectva u sviti informacijnykh tekhnologhij* [Peculiarities of dance art in the world of information technologies]. *Filosofsjki obriji: nauk.-teoret. zhurn.* Kyiv ; Poltava : Vyp. 42. Pp. 212–215. [in Ukrainian].
5. Kryvonos, O. (2020). *Evoljucija form suchasnoji khoreografiji XXI stolittja* [Evolution of forms of modern choreography of the 21st century]: *maghister. robota. Rukopys*. Sumy : SumDPU im. A. S. Makarenka. 71 s. [in Ukrainian].

6. Plakhotnjuk, O. (2017). *Problematyka formuvannja naukovo-ponjatijnogho aparatu khoreografichnogho mystectva* [Problems of formation of the scientific and conceptual apparatus of choreographic art]. *Zb. materialiv IV Vseukr. nauk.-prakt. konf., «Khudozhni praktyky ta mystecjka osvita u kros kulturnomu prostori suchasnosti» (Poltava, 29–31 bereznja 2017)*. Poltava : Vydavnytvo «Symon». S. 27-32. [in Ukrainian].
7. Plakhotnjuk, O. (2007). *Styli i naprjamky suchasnogho khoreografichnogho mystectva* [Styles and directions of modern choreographic art]. *Visnyk Mizhnarodnoho Slovianskoho universytetu: zb. nauk. prats. Seriiia mystetstvoznavstvo..* Kharkiv: Vyp. № 1. T. Kh. Pp. 32–36. URL: <https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/03/Plakhotniuk-O.-Styli-i-napriamky-suchasnoho-khoreografichnoho-mystetstva-1.pdf> [in Ukrainian].
8. *Suchasnyj tanecj. Osnovy teoriji i praktyky* (2016) [Modern dance. Basics of theory and practice]: navch. posib / Bighus, O. ta in. Kyjiv : Vydavnytvo Lira-K. 264 s. [in Ukrainian].
9. About Don «Campbellock» Campbell. 2023 URL: <https://campbellock.dance/about-don-campbellock-campbell/>
10. Aldvave, C. (2002). Respect the architects: Don Campbellock. *Elemental Magazine*. New-York. Vol. 4. Issue 47. Pp. 48–50. URL: https://s3.amazonaws.com/external_clips/2874449/DonCampbell.pdf?1538905030
11. Guzman-Sanchez, T. (2012). *Underground Dance Masters: Final History of a Forgotten Era*. 1st Edition. Westport: Praeger. 169 s.
12. JoeTheJAM. (2020). How to ALPHA (+ an Advanced Variation) |Locking Dance Tutorial. March, 30. URL: https://www.youtube.com/watch?v=DsjtWYuPSvE&list=PLkHJTRwEXdIU9vpUCfHv0i7uH2_u5RCp2
13. JoeTheJAM. (2021). How to GROOVE in Locking | Locking Dance Tutorial. May, 12. URL: https://www.youtube.com/watch?v=fAK3o_fO6BU
14. The «Campbellock» A.K.A. «Locking». 2023. URL: <https://campbellock.dance/about-locking/the-campbellock-aka-locking/>
15. What is The Campbellock. 2023. URL: <https://campbellock.dance/about-locking/what-is-the-campbellock-aka-locking/>